

סניף "שברו משפט" • נגיד מודח לפקח על: הפטנות, עיקולס, טוחנים, והור עשות, פנקין, גיטין • ומוקלען שאל קפוח מוכחים: למותות הגז"ה, חז"מ, להחקת הנז"ה, ולט"א בדורות, ונפטרות

מחאה נמרצת על מעשה ב"ד "אורחות חומת קדושת ישראל" [ב]

הנה, בדו"ר שבין מו"ה נ"י מק"י, ובין אשתו מרת חי' (לבית), שהומן ע"י ב"ד "מכון להוראה" ע"פ בקשה אשתו - על חכמתו נירושין. וחבעל השיב להם, רהיות שרצו בו, ע"כ הוא מוכן ומומן להתרין עמה עצמן, בתנאי שלא תבוא עם הנך "טווענים" רשייע, [זכות שיש לכל בע"ד אף ב"ממון"] - וכש"כ באישות, כי דרכם סכל לו להגדיל המדרורה בכל ריב שבין איש לאשתו, וכבר החריבו מאות בתים בישראל ואלפי ילדי ישראל הללו ע"ז לטמיון נשמי ורוחני רח'ל]. וכן באופן שידרנו לו "דין גמור", [הרי הזמן אצלם לאין תורה], ובדראי שמוון. לציית להם אם אכן מחייב לגרשה ע"פ הלכה, תנאים מה שנם השכל מצדיק. אלא שלאחר לחץ גורלו - ע"י שהלכה נגדו בערכאות שלא כדין, הסכים בלית ברירה לחותם שט'ב אצל הרוב גראנץוייג מא", שהביע את "חוות דעתו" בכתב: רהיות שיזוגם איינו עולה יפה, ע"כ יעשה מצוה גדרלה בשינגרשנה, כדי שתוכל למוציא זוגן כפי שביעת רצינה... [וכאלו שלאחר שנים שהקימו בית וילדיהם, והוא עסקה עדין בחיפוש שירוק...], והוא מוניש: שדרתוונו איינו מבוסס על דעת תורה והלכה כלל, היות שאין לו מושג בדין אל. ובמובן שהבעל אין מוכן להחריב את ביתו על יסוד "חו"ד בעה"ב" שכות.

אח"ב קיבל הבעל התראה מב"ד "אורחות משפט" - בראשות הר' יודל גרובער, שבאים לא יישמע ממנה "מענה מקובלת" - מרוע שאנו ציית ל"פסק" של גראנץוייג, או יותר להאשה - להזכירו לקיים הפקק בכח הערכאות, [כלומר, ע"י הנט לאא"ה הירע לשמה] - מה שבבל גראלי ישראלי פסלה, וכידוען. לאור זאת, שלח להם הבעל "הוראה" בכתב - מה שקיבל מבית דיןינו, שה"ו שיתן גט בגין לרצונו - על יסוד מכתבו של גראנץוייג, כי גט כזה היה פסול ע"פ הלכה, [וכמברא ב"כיאור הרצוו"פ]. אבל הר' יודל גרובער - התעלם מדבריו מכ"ז, ויצא נגדו ב"מכות גלי"י - תחת כתורת הב"ד שלו: שהאשה מותרת לעשות כל הצדיק לכופו על מנת גט - כולל אפילו בכח הערכאות... ולא עוד, אלא שגם הכריז שם בעיקופיו: שדרמו של הבעל מותר, וכל מי שיכוף אותו לקיים את רבני גראנץוייג [לייתן גט], למצוה גדרלה ייחס לו, רמו גלי ובולט: לכופו על מנת גט אפילו בשוטין. והוא משתק פועלה בזה עם הנך בריונים הידועים לשמצה, חברת "ארע" משבילים וריפורטטים מובהקים, [וכותבים גליות]: שחוקי התווה"ק בדין גיטין - המגביר בה הבעל על האשה, הוא בעולה ושלא בירוש עפ"ל], מי שצד האשה כבר פנו אליום לעורתם, ומכתבו של גרובער - נעשה הבדיקה ל"כפיה גט" על ידיהם.

אוילו לנו שתגעונו,שמי שמייצג את עצמו כ"קנא"! - יהביב בנפשו להתחבר עם עוקרי דת ואפיקורסים, ולשתף פעולה עמם בהוראת חומת קדושת ישראל - בהתרה אשת איש לעלמא וברבי מזמורים בישראל רח'ל, ולא יתביש לכתוב דברי בורות כזה, כאלו שחוות דעתו - של "עסנקן": שהיוגן איינו עולה יפה - לא רק שהוא כבר "מוחיב גט" אם חתום אצלו ברכ"ה, אבל שאף יש בכוחה - להטיל גושפנקא הדוחירא על בצעית "גט מעושה". בו בזמנן - כשחדרב ברור להזיך הגמור מודה: דאף בשדיינים "חויבוז" לגרש ע"פ הלכה, וגם הצביעו במקורות מפורשים, שהוא "חייב לגרש ע"פ דין" לכו"ע - בלי שם חולק כלל, [ואת אומרת: אף כשה"ל וודרב"ם והשו"ע וכל הפסוקים "מוחיבים" אותו לנרש], עכ"ז אם אין רוצה - אז אסור לכופו, וכדרקיט"ל בשו"ע (ק"צ ע"ק, פ"ל נרמ"ע) ע"ש.

ומבוואר להדייה בפוסקים, דאף חתימת הבעל בשט'ב"ב שיצייתה להם - אין מתייר לכופו - אם החזרת אה"כ, דודאי לא יונדר חוווב הצוות להם - מלחו"ל ולכל הפסוקים וכן". ושאני ד"מ, כיוון דלא"ב שם "רצון" - ע"כ אפשר לכופו בע"ד לשלם אפילו שלא כדין [אם חתום שט'ב על "פישר"], משא"כ בגרושין - דרישות הגט תליין ב"רצון הבעל" דוקא - ובלי"ז הגט פסול ובטל מה"ה, ומשו"ה אסור לכופר"ל לנרש - אף כ"ש"חייב" לנרש" מן הדין" וככ"ל. וחלבה רוחות הו, דאף בעל שהכנים עצמו בתחום מה"ט, מ"ר' רצונו" לתוך איזה לחץ על מנת גט, דמ"מ אין זה מתריר עדין לכופו על סמרק זה, וכדרקיט"ל בשו"ע (ק"ט ע"ק, פ"ג, פ"ג). דכשחיב את עצמו בשבעה - או בקסם לנרש, דכו"ע מודרים - עכ"פ בשחתורת אה"כ - דאסור לכופו, [וב"כיאור" הרצוו"פ]. יסתנו כי"ז עם מקורות אחרים בהפסוקים]. ומעטה כשב"כ וק"ז, בבעל ש"איינו מחייב לנרש כלל ע"פ דין" וככ"ד, בודאי שאין בכוחה של "חוות דעת בעל הבית" בעלמא שאינה מבוססת על "דעת תורה" כלל, להקליש את פסלונסה של "גט מעושה" במאומה - רק משום ש[נאלא] [התחייב עצמו בשט'ב"ב לצוית לו.

אשר על בן, לאחר העיון והධוון בדבר בקובד ראש - הרינו לגלות בזו דעתינו דעת תורה בדלהלן:

א. חוות שם הבעל יtan גט לאשתו - תחת אחד מלחיצים הללו: [א], החתמיות שע"י חתימת שט'ב. [ב], קנס מתון. [ג], כה ה"ערכאות", או יהיה "גט מעושה" - הפסול ובטל. מילא אסור לבעל - שאינו רוצה בגרושין - ליתן גט בעורו תחת אחד מן הלחיצים הללו, כדי שלא להבשיל את אשתו ובעה השני באיסור החמור ד"אשת איש", ושלא לנורום להרבות "טמורות" בישראל.

ב. אלו מננים ומוחים מכל תוקף ועו - בטעמים תעთומים של ב"ד "אורחות משפט" בראשות הר' יודל גרובער - בשיתוף פעולה עם הריפורטטים חברת "ארע" היודאים לשמצה, כי פתח בזה פריצת חדשנה ונוראה בחומר קדושתן שי", אם יתיחלו ח"ז לכופו את הבעל למתן גט ע"י טצדקות הללו, וציבורן להרעיש עולם ומלאה ננד רקים אל, טרם שיטומו בבית לזרות על כל ישראל, ח"ז. ג. אלו פונים בזה לכל מי שבכוויה להשဖיע על הר' יודל גרובער שיחול מולדוף מלאך אנשין בשרים - המובנים לציית ולקיים דתות"ק, ושלא יתחבר עם הרשעים "חברת ארע" - להבシリ רביס ב"גיטין פסולים", בודאי שיעשה בזה מצוה גדרלה - והוא חלקו ממוכן ררבים ומונחים הממעמידים את הדת על תלה, ולמושור ולנורר של טומם. תגמ"ט נהר - ושלום על ישראל.

ועל זה הבאתי על החותם - בשם שאר חבר היב"ד - רסניף "שברו משפט", יומ"ר ל"ס, "לטען יטמעו ולמען לימודו ויראו את ה"א, ושטרו לעשות את כל רבני התורה הוואת" (גיטין), עשרים יומם לחורש אלול ה'חמש"ט לפ"ג.

ביבליות ומקורות - לביסוס הנטחות שבמכתביינו - [לקוח מפדריאנו "ג'רושיו בחלבונו"]:

הריין – זהן על השאלה של חזקהה בטבעות", שם חתום – בברך הרגל לשליטה בו – או אין החזקה מהייה שכן סביר עם ברחותה בסוף ("ב", יט, ז), ומחרשה ("כ", ט), וכפירות שקבע בדבר משה (חכ, י, טיט) ולו, בברך הרגל לשליטה בו – אכן לומר ששותה, אכן כשותה להכחיש – מה ששותה בשטרחו ממנה, כן ששותה טעונה – בדבר המציג לשותה בה, כליל. ומשיל – לחתם ניד רומי: לאוטם האב לאטת הנחפה אל רב קולנות – שותן לו שיפור מכנית מפץ – לחות מל'יה, או בערך רה של שעת השיאתה – שותן לו "שטר פורובו" – לחותם עליה, והרכבת תוך נוח וה"שטר סכירתה מוץ" – או "שטר פרוחטל": שהחותם מוכר לו את כל ביזו – בעד כמה פרוטות. וחוללה על הרות לומר, ובין שחות מביל' קולותה – סטילסן על מותחים – להזחיב בכל מה שצוחב שם, וואי ואל. ואנן מה שמי' שעשוק החותם לע' "שטר בכירתה מוץ" – או "שטר פרוחטל", איט עוללה לע' דעתו לרברק – אם לא פירוז טם בית דין" בישראל – איט עוללה לע' דעתו לרשותו – וכברם כשותה ב"ת – וכברם כשותה על השמר – הוא י"ב" בישראל, ובכך גם ב"כ", אכן סודיו שהבאlein לך אן גמל שטרוון חילוני" ובו על "זיהת בעל הבית" – ושאינה קושה לדמותו כל.

ומונתה, שכן שיש למל במל - דין "חוחוק" נושאנו, אף כי במל מוחיב לרשות את אשתו - או לא, הרי בדור "חוחוק" יש לנו מונע קיים ל"איילו כהן" צי' השופט הנטויים אוthon מלנשטיין. ובן פסק להדריאן מן התה"ס (הארץ, ס' קי"מ) - כתל' ב"כיתת נורדרמן" על ב"כ: שם עשו כן - במקום שיש תולדה רגוזטוקין - אם יתעלם לפחות ע"י, י"ז היושת איש אדריאנייאן - בודאי וא"ל מספק", וטעמא אין אמור...
[ו]נראה אם המגנש - "מגן" ל"מאנ" ול שטבוצה שלטעו ורביה רה"א י"ש - דלאט אבזה לשטבוצה דרביה המודרך", עכל. וכדעתנו, רצון והגביע ייכל למשון ע"מ ל"המודרך" - האפער אותו מוטב נירושן, אך כמו אוthon לרשות - שבות ורחל י"ט בעשונה, הפסול מה"ה, וכן פריש רברוי - בדור היושע (ח"ג ס' ל'). ומכליא פושט מודרכט, והה דרא לא פתקון "חו"ב גורדרשין" על ב"כ - אף שארם רועה צי' השופט הנטויים טרמיים אוthon מה. ווודה מה, הדביד חיבין למשון ק' בעבורו - אף אם אוthon מטבח לא מטבח ק', אוthon אומנותה - שאסוריים לרהייבו במתן בט בכ"ג - אף סכלא טען ק', וכוריאן לה"א י"ש רערת התה"ס גובל. וחדרי שטבוצה הפל - פסקן ק' התה"מ (ס' כ"ה, ר"ד ק"ל, מצ' וועז, וכן פסק התה"י י"ט שקי"ה וועז) - והוא אל הענין להטוקק יותר ע"מ ל"ז - חול' י"ז שטבוצה בדבר משנה ט"ז והודין ר' ג'ר, וגשל' כל' התה"ר י"א' אש"ר החומר. והדייט שטוא למל להרואה, שטבוך כל' - את תפק החומרו מודרב נירושן - ואף לא כוותה י"ש"ן נירדא, רצון ורחל מ' גובל - נטעט שא"א לה'יך לר' גיאען - שום בעל' על טב, וכטב לא' י"ז לא מטבחו ע"ז - רק קקל' נמל מאוד, ראי' אם ק' יתבט בתה"ס: שוד "מיינצעיז" אוthon ליתן טב - והוא תל' לאשר אוות או"ר בערכאות", והר' היה ר' ר' להטוטט - להל' שטט על' ק' קטוטה' נא' במקום שא"ן "גנט-לאו" - כדי' בחרבו ע"ז, או שתך' "ילשומזין" כהה צוועין, חזובותה שטבוחה - שט' כריאן, ועוד - שיכישלה נישא בעוריה "אש" אש"ג גמורה - ובונה מן השוו היי "טמזרוים" במוריס' לכל דרב - עד סוף כל' החזרות, ה'. [ובמקרה שלרבי הרדיינס - אכן יש להם טו"ר - לධיב את הכלב גינויו שנ"ע י"ז, וא"ר דריש בעל' כסחט': שאן לה' חוקף - רק לע' י"ז גמור' בלבד, וחוקה בענעתו יוסטו לע"ק' ל"ז' - וכן קר אמר יונתן לו' י"הינק דרגת'י' כהב' - עם מות' עשרה על הפקד, ומ' ברנא - שא' יונתן שם י"ע"ץ ע"ז כהב', דרא שוב אן לו' לפניו טלחוטם שטב' - נט' על חובי נירושן... רוחה של' כהום כל' אששות - לחו'בו בירושין - בשיאו חיב' בה' מוניאן, ודרכ'.]
וככל' הנל' מטהרא הרוק והטב - ולא כמו שרופה באיזה שרת כטורי' גאנטן, למור' לה'יך מ"כ - טרפה הכרם בעלמא ומכל' העין הראוי, כאלו' שהתנית שטב' - אכן ענעק לה'יך נידים' גוז'ן כפ' - נט' כל' חובי נירושן רונייא (חו"ח), בעו' שטבוחה - שכותב את ליטום רהטפא, רום' שהוחבכ בדור הבזינה - אם והו מזוקק לה'יכבה, וטסח: של' ייעשו כן' למשחה - ואיך בידיו יטוטם סומאנין ע"ז. ואכן דע' מה שטנא, כי רהטף אן הם - לה'יך הנדו מודרכ' הפטן כל' הנטוקסן הנל' - וטוטום רטמ' מא' פרושט ובבל' ס' א', אוות א'). [באמתות רוח טפא, מה' רוככט' - הר' אטס הוהן לה'יך - ומטוקסלים קען' ליעית' להם, ועכ' לא עלה' על' עותם פוקן למור' - שוה מטשש' כהדר' נבדה', הוא רהט' י' חוק בששלטעה - כל' מבן]. ושוראי לה' כאריה, שעלה' לו' ה'ח' ווילטס' "הייתר" - בדור תענעם לה'יך אש'ת אש"ג - עילאל, מה שבענין הקלה' וזה הרואה שטב' עטפנ' רבדרי הנטוקסן, הדגון שטבוק שא' יטטבו ע"ז לבעל羞, מיט' מן' בס' מושל' לה'חאו ע"ז וכחו'נו ב'גד. ועי' והוו' חול' וא' בכ' א', ס' י"א' תכחים הוהרו בדוריכם.

[א]. ששה פמלונות שבוט הניגון תחת לוח חומרת שפה לציית לדריינט ממקנים:
 א). תחילתו ברצין וסוטו באומות: הנה, מלבד מה - שסביר נפסקם, האללו הוו כה - מה שהbul של הביטים עוצמא מוחלה להובנה ברצינו - וככל פועל את המת, מן המעת כוון רופך סוף -
 וכשיש לאור שמנציא כבר כתת החלקן - כי הוא אכן את המת אמרת אם זה. ע"ז שיע' א"ע' ל' קיד"ר, סי' ג', ע' 2, ס"ג, ר' אמר ונבע ל'ון נט - ציריך לוחו של מתקדם, ובמרמ"א (ס' קל"ד, שם) בשם פסמי מהרא"ז (ס' קיד"ר), דה"ה אם קבל קון לפרטנו - וציריך לוחטו להוציאו, והוא מבש בש"ש (שם, ס"ק י"ב) מהו ע"ז, ואין הגון לו להבדין, מ"ט מטלר מה ר' הילדה וחיקיות שפה ע"ז וחיל' (אהא לאבן אורות), הרי לבלאש (שם), סתם ר' טם קון תל, וועי בחדב"ז ח' ז, ס' ב' אלטש שיט), ומהרבלי"ט (כ"ב), וזהו י"ט (נדוחיש ח'ז, ס' ע"ט), ומהרבי"ט (ח'ז, ס' ע"ט), ומג"ב (ח'ז, ס' מ"ט), מהרש"ס (ח'ז, ס' קיד"ר). ועי' פת"ש (ס' קל"ד, ס"ק י' ו' ל'ון נט - בזיהון כוה מושך. ואוק פלי מה רופך הרמ"א (שם), ר' בריעבר - כאשר אף כשלוא התיו לו, הרי פטבו הרא"ז (ס' י"ד), ומהרבי"ט (א"ע' ס' ג', ד"ה העז), וזהו לתוך בזה - בזיזור אשא איש וטסל מפוזרת.

ב. כשותחתות אחר כך: ומל הילג (אות א) הוא רק לשלין כשותחת המת - כשלא התויז לו לשובה, אבל נס היה מצדדו לא הבעל כשותחתם שבסבעות - ולא בקש הרזה, אבל בשניהם ועתו נפזרו

שוחדים - ולא רצוי להזכיר לו, הרי כתבו הראג'ני ר' פין, וו'ת' (גדוד'ש, ח' ב' מודע האות), ויש'יש' (ונון פיט, ס' כב'), וא/orו שמו (מדשן פיט, דרכ'), והוא הויל אונט גמור. ומגנין, דאם רוזה לאבד על שביעות, [ובכ"ל] אם רוזה לעבור על כלולן קען ואחתות טטר'ן, או אמור לטלוט על מון המת - אפל'ו ר' בר הדרקה דרת, וכמו שפנק מורה ביל (חיד, ס' ז'ו), ואמ' בטוואו - הנם פסול, וכן פנקן הב'ים (ז' קלי', ס'ו), וכן במשער'ין (חיא, ס' א', אות ג'), ולברור (ההיער'תס, ס' ז'ו), ע'ו'. וב' צוקען בו מלשות של האנרג'ם (הע'ץ, ס' קי', ר'יה אל) - שתבב כוה'ל: "אף שידיין זה מהותה - ונתבה לה, הרי נמצוא בשורה זו - ומונשת, שהיא נונן הנם מצד עונש הנם דוחק המרומה - שאפנזר משבב אונס, אף ומוחלה הבטיח לין - (מצדי) פ'י' בשבל' וצגו בדורשי של המוני'ה, וכו', עכל'.

ג. **לחץ דיסורבי או "בזון פומבי"**: וכש בונואן - שהבעל מבקש את "פק רימ" - שיקן נט, פושט דיל "בזון פומבי" מה שעושים על הבעל - כדי לסתול עליו -

שיקים צוויות ליתן נב. בין אם זה אפואן - דרכונים "כתב סיירוב עלי", או אם זה אפואן - מסום "סודנותה" בעינויים או בכתבי מדרשות וכישך, בדאי ואכיא מאפואנים אלו - פולמים אתghostה הנין חתת להזם אל. דחריי אף במקום

שגבול חיזיב מלשנ'ן הדין, כבר הבהיר הפתוח' (ס' עז', ניקל) בשם נבואר'א (להלן, ס' יט') בשם מורה בבל (חכ' ס' עז').

(ההיעש' ליל, אוות ח) כב בשם הכהנה ג' (שם, הבוי אוות ליל) אף בבעל ש"ז זכייב' הנש מון הדין מחתת א"סור". ומי' גמרא (סנהדרין ח, ב; סנהדרין מ"א) - והלוד ר' דרייה: נהו לו לאורים צערדא דגנטרו"ו, וועלכ' לא טע' בזווין" -

מִכְפֵּיה בְּשׁוֹטִים". ובפרט בשוחטן, כהווים - של רוח מגע לכל קצבי תל נבל - ובஹרות הבוק, אף שבנג'ל בקידא הטעם - מה שנות הבוי ("ס' קלד, מז' ב, המשער, דר' טבם חלה' ט' ג') בשם מהרייך (שש קב, וולק);

רומשות לא דוחש חזרקה ורדי' נכבה, משום רדיל לילך חוץ לעירו - [הן שאן יווען מון הזרזוקהן] - ושם הרוי שפער ישאו וויתנו עמו, עי'. [ובכ' מהרשדים רוי', סי' קליב, דוחיטס סי' שצט], בימין אוב (ס' ציט), לבוש (ס' קליב).

ס"י), והנברא א"ס קידר, סקופין, ק"צ (האריך, ס' טבת, אהן י"ב), מונטגנו וראם (ק' כ'ב, אהן י"ב), וויא (האריך, אהן י"ב), ע"ש). והוישט שלא נשען בדוחם "הארקה דרכיה" - אף על כל שח'חיב לבר"ג פוליאן -ukan מפורטים קלט

ד) קם מפונן: ובפרט כשותפלין על הבעל בכח חזיראותו – החלוץ ד' קם מפונן", ורבר האפשר – איז במקומות וליכא ויקני". ואילך כשליך וקץ – שאסרו על השוער כן, על כל הפטור מליל מטלש רונייא – וכמו בזוכה דודכו מפקרים דודחים.

פואם כלל את הנמה: ע"י בית הבחירה (פסח פ'ii, ב') – שכתב בוהל: וועישו זה – לא סוף רדר שכתבו והבטו על קר.

אל לא בואם במשמען – אפללו אונס מוכן, כמובן... שהתייחס עליו קנס – ע"י נשים, ואפללו קבלה מעצמו – כל שונחרת – וכונן אוון לקלים צדך הקטן, אונס למורו הווא, עכל. וככ' הרשbab'a (ח'זק, ס' ט), וכן פסק להודיא

אם מומחה אה"כ - הו"י אומנים גמור, [ובכל] זה, ורדר מהה פסק ביש"ש (טען פט' ס' כ"ח), דאיתו בשקל' עלי' את הקם מעזמו, מ"מ בוגרין אמר עוזי'ין, ע"ש.

ה. קבלת בטוחות: והן הדרושים - וכל המבואר עד כה, הוא אף כשבוגר מבחן היטוב - שער' חומרת שטי' ב': הוא מתחייב ליתן נט - ע"פ ציווים של אונשים אלו - אף כשמדריכנו אין חייב בו כל'.

ומסתה, כשייך וקיו - לא הימצב והדוען, שכן עלה על דעתו של הבעל - שבוח הוא מוחדר; לערש אשתו - אף כאשר חיה בלחשותך מודיא, אכן שום הבון ברבר - שיזא תוכן להזכיר את כל עתידיו, בד' ואנשין - שמוטלים לאחיזבו את

האהשה לשלום, וכטבאלן הו"י "קיבלה בטעות" – מה שニア לה שם חוקף כלל. דהנה, רטיס ברורים כהו' כשרות ושב"ש (ס. ס"ט) בהל, רע שלל קבלה בטעות לאין ולם – אפללו בקנון, שהקנין בטעות אינו כללם... ואין צריך להביא

הראה על זה מורי הפסלים ול - **לפי** שבלן הוא ברור וזה, עיל'. וזרומה לה כתבו הפסלים, לדם אחד מן הצדדים האסמיים לפונה, משומש סבר שאחיך שבעה, או שאין לו עדין או ראי', ואחאל תברדר שפטו משבעה - או

שאינם של ערים או ראייה, או הפשרה בתיליה - אף אם יעשו כן נקל וה, עי' *טושו"ע* (*חומרס' כה, ס"ה*), ושותה הגירוי (זרעטלם, ס' ק"ז, וק"ח, ופ"ה, ובלטני, ס' מ"ג, ס"א, וק"ץ), ובגימין ואב עס' *שצ"ז*), ותורת חווית (חויא, ס' ג"א, ד"ה ואם).

וסי, ג'ין, ריה אנטון מון, ובקין מודשא האמן, ריה וטיל, ריה וווז. וומרויי באןס (ס. קריין), שכתב בק בכמה נאנו הדור. ובמפורש יותר מזה – כתוב בדברי חיים (חומר ביב, ס. יב, מז, דאמילו נשאי הרוב

ספונטן – רוק עיס' טענו הוכסים לאשר – רק שן מוכת, ואח"כ נברר טעונו – השורה בטלה. ובין ה כהן לבין קהורי בישומים (מהודין, סי' מ"ט),adam יש אומדן דמיון – שלא הוכסים על השורה – רק באוון מוחיד, אפלוי

עוצמו דינין - דבר העשוי לטעות,ongan סחרדי - והכי אפיק ואעתה קודם, נס בלא אמר כלום - ה' קובלן קובלן קובלן ל"מ". ויזהר מהו כתוב המהרש"ס חז"ל, פ"ג בשם מורה"ס אלישיך (סס"י ז"ז) דארם טענו והמקבל על

בכשאלו. והי' נטען, ואם יסיח הכלול ליוון - על מנת קבלתו בירת לפקון רומי, או יהה הנש פה - נטען
"נת מושעה" - בונקי להוטל ריבט מושעה, וככל.

ו. חתימה מושעת: והם רקטיל בטלם שותפה מודיע את החותם - אף כשלא הבן מה שכתוב כשם, עי' שופט (חו"מ' מיה, סי' ג' ו' סי' ס''). מם הבהיר פשות ובורר, רכל ה' הוא רך - כשהשטים איתן בדור

בכהה סמכה לכל מה שתוכנן - אף אם לא קרא את השטר, עכ"פ הנהו את עצמו בירוחם - כד מהותיהם, וכן וכabcdefghijklmnopירוחם (שם) בטעם הדר. **משאלת' בעילן דין** - הלאים לדין מקרים

האכזביה היהות ביתך ו, ובמי אשים - האכזביה יהוו רגינס בישראל, בודאי ישו בערך און סחרד - שאות האכזביה בירוחם: שעבורם כלבי פזקן ויך - והובוטם על גורי הלהבה. דה לה אליו הו מזריגים - בעקב המבוקש

על "שלל והאנש", זו הלהים - אגד' ישלאה רדי בקר", לע"י (זיה, ס' כב, אות ז), או "יאשי מஸחר" - הבוגרים עף כלם בירצון בהרבי", וכן שבא להדרין לען - אנשים המוניים עטנים ביהלומי הרים - פומוניים ממכום שוקאים אותה "בית רין" בישראל, אכן מהרי - שלא המכון כלל לקל ולזרם פקק המונר להלה ברורה, וזה. ובמפורש פסכ' כן - במודול מאש (ס' ט). ובשותן בו אמרם (ח' הח, ס' ב'): דרכל לא ראות עין

Rabbinical Court
of
MECHON L'HOYROA

Monsey N.Y.
Brooklyn N.Y.

נִתְדַּין צָדָק
שׁעֲרָה
מכון להוראה
מאנסו. נ.י. י.צ"א
ברוקלין נ.י. י.צ"א

בעהירית

1

הזמנה

Summons

Date: 2/4/2008

כ"ח שבט תשס"ח

- הזמנה לדין תורה -

To (Defendant(s): _____ ר' _____ נ"י _____

לכבוד (הנתבע/תים): _____

Address:
City, State:
Tel No.:
At the request Of (Plaintiff): _____

ادرעס:

עיר:

מס' הטלפון:

לביקשת (התובע/תים): מרת _____ תחי _____

Address:
City, State:
Tel No.: _____

ادرעס:

עיר:

מס' הטלפון:

You are hereby summoned to appear before the Bais Din
2/12/2008 Time: 3:00 PM בשעה: 3:00 PM בישועה: ו' אדר א תשס"ח

At our Courtroom: 168 Maple Ave., Monsey NY 10952

"מי שלא יוכל לבוא לב"ד כי צריך לילך למרחקים יש להודיע
לב"ד ולשם התנצלתו ולביקש זמן אחר, ואם לא עשה מנדיין אותו
imediatly. If neither is done, you will be in contempt of our Court, and
will be liable to the sanctions set forth by Rabbinical Jewish Law.
על פ' שלא חיל יכול לבא" ומ"א ח"מ סי' י"א ס"א".

Claim:

התביעה:

גט והמסתעף. ←

"אם כבידו לא יתקשר אותנו בעוד מועד יבוטל זמן הקבוע"

Session will take place as scheduled only if parties will confirm

Signed By _____

החותם בשפט-הביב"ץ

א. אם יש לנתקבע אייה תגובה או תשובה על החזמנה, צריך להיות בכתב
עם חתימת המintel. תשובה בע"פ לא תתקבל.

ב. המקבל הזמנה, הגם שיוכן חייב לבוא לדין תורה בפני חビ"ץ
המוחמי, בכל זאת הוא חייב לענות על החזמנה ולהודיע אליה ב"ד רצוני
לילך.

ג. בדרך כלל אין לתובע העתק מהזמנה עד סוף שני ימים מזמן חנוך.

Beth Din Fees:

Monsey: till 6:00 p.m. \$200 hour per party, thereafter \$250
hour per side. Min. one hour.

רמי דין תורה
במנגנון: \$200 לשעה לכל צד עד שעה 6:00, ואדר זה \$250 לשעה
לכל צד עם מינימום של שעה.

Brooklyn: \$250 hour per party Min. 2 hours, + \$100 per
party for traveling.

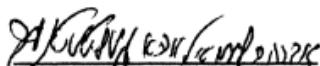
בברוקלין: \$250 לשעה לכל צד עם מינימום של \$600 נעבור 2 שעה ועוד
\$100 לנסיעה.

Office and Courtroom Monsey: 168 Maple Ave., Monsey NY 10952
Courtroom Brooklyn: 1428 36th St, Brooklyn NY 11219
Tel. (845) 352-8444 Fax: (845) 425-2094

לבל מאן דבעי למידע

מקראית יואל מאנרווי ניו יורק, שהшиб לב"ד "מכון להוראה" על הזמנה שלחו לו - לבקשת אשתו מרת תחיה, שהוא מוכן ומוזמן להתדיין עמה אצלם, אבל היה שרצו בשלום - אין מסכים להתדיין עמה בהשתתפות הטוען הידוע לשם זלמן גראוז - מי שכבר חזריב מאותם בישראל, ה"י. וגם הודיע להם, שהוא מוכן להתדיין עמה - אצל בית דיןינו הצדק "שער המשפט", ויש לו הזכות לכל זה ע"פ הלכה הברורה, וממילא יש לו דין "צ'יטת דין" גמור, ואין שום ממש ב"היתר ערכאות" של ב"ד הניל - כי אין בכוחם להטייר איסורים ח"ו.

ואשתו שהלכה נגדו בערכאות יש לה דין: "עוברת על ذات משה וישראל" - ו"מרמתת ידה בתורת מרע"ה" - ו"מחלلت שם שמיים" - ו"מייקרת אלילים" - ו"מחרפת ומגדפת כלפי מעלה" רח"ל, וחיבור גדול מוטל על כל מי שיש בכוונו להשפיע עליה שתצא מן הערכאות, שעשה כן במוקדם האפשרי, וברוך אשר יקום את דברי התורה הזאת. וע"ז באתי עה"ח בשם שאר חברי הבוד"ץ - סניף "שומרו משפט", يوم ב' תצוה ו' אדר שנת תשס"ט לפ"ק

 אברם שמואל יהודה נוישטאדט
 רב"ד בר"ץ סניף "שומרו משפט"

גלו דעת והברת

אני חולחת מטה מבהיר בפניך זה שאחורי שהזוג
וזוגות חתמו
אצל שטר בודדות, כאמור במירוש שהוא מוכן לשימוש "ולכיז" להוצאות עדתי שאני
יפטוק להט

הנו מבהיר בזה ששפטתי את זוגות, ולעומת דעתך והזוג הזה איינו יותר
להיות מיוחד והוא לו למצאה גודלה שיגרש את אשתו ובה היא תוכל למצאה זיהוג
לשביות רצונה

הערה: אני לא ביררתי את הפסק שלי על מי חלבה, היוז וווע לא באו אצל
לשימוש שאני יגיד להם דבר הלבת היוז ואני לא דיוין ולא יודע ההלהבה, הם רק
באו אצלם לשימוש אם הזוג הזה מותאים או אינם מותאים ואם אני יגיד שאנו
מותאים הוא מוכן לחתת גטו עימם שהמל האשה לקחות זיהוג שיטאיות לו לשביות
רצונה

על זה תנתני על החתום 1/9/86 גלו גולן

אתם עמלתני
כחך יי' אלים

BEIS DIN TZEDEK
(Rabbinical Court)
ORCHOIS MISHPOT
148 Penn St.
Brooklyn N.Y. 11211
(718) 403-0160 Fax (718) 237-2497

בית דין צדק
אורחות משפט
ברוקלין ניו-יורק

יום כ"ט חודש ארעט אב שנת תשעט

בש"ד

התראת בית דין

לכבוד

ר' היין

42 Walton St. #5-B BROOKLYN, NY 11206

הננו בזה לבקשת אשתר מרת תחיה (לבית ...), אשר לפי דברי, ועפי' הנסיבות שהביאה לפני הב"ד, הנך מעגן אותה אחרי כל הניסיונות לסדר شيئاו לה ג"פ כדת משה וישראל, כאשר هي חוויד של כל העוסקים והמשתדרים, וכאשר הורה בפירוש בכתב הרוב שליט"א שדן בינויכם אחרי קבלת קניין וחתימת שט"ב.

ע"כ הננו בזה בהתראה חמורה, שאם לא נשמע מענה מקובלת עפי' חוויד הב"ד עד שmonth ימים, ניתן רשות לאשתר לעשות כל מה שביכולתה בדיני ישראל ובדיןיהם, להכריח אותן לקיים דברי הפס"ד הנ"ל בכל אופן שהוא.

ועיז בעתיה בשם הב"ד ביום המ"ל

חיים עהרנסטאד מרכז

RABBINICAL COURT
SHAR HAMISHPAT
17 MOSIER COURT
MONSEY N. Y. 10952

בכ"ד
דיני תורה בהלכה ובהענין לבני דין זכותם
לדין גמור - ולקבלת מהבן דין נתני בכתב
שלכת בית דין: 9708 425 (845) TEL.
סניף "שמרו משפט" נסודה בחנות, עקלם, מחרב, חותם ערבות, פקין דין, גזין * וכן לבعد שלא קיימו מוסדות: לחייבות ובין, להנץ מד, להוכיח ותני, להטן נבוות, ומושג

בית דין צדק
שער המשפט
בהתhaftות הרבני
מאנסי ניו יורק
סניף "שמרו משפט" נסודה בחנות, עקלם, מחרב, חותם ערבות, פקין דין, גזין * וכן לבعد שלא קיימו מוסדות: לחייבות ובין, להנץ מד, להוכיח ותני, להטן נבוות, ומושג

לכל מאן דברי למידע

מקרית יואל מאנרו ניו יורק, שהшиб לב"ד "מכון להוראה" על הזמנה שלחו לו - לבקשתו מرات תחיה, שהוא מוכן ומזומן להתדיין עמה אצלם, אבל היה שורצה בשלום - אין מסכים להתדיין עמה בהשתתפות הטעון הידוע לשם זלמן גראוז - מי שכבר החريب מאות בתים בישראל, ה"י. גם הוודיע להם, שהוא מוכן להתדיין עמה - אצל בית דיןינו הצדיק "שער המשפט", ויש לו הזכות לכל זה ע"פ ההלכה הברורה, וממילא יש לו דין "צית דין" גמור, ואין שום ממש ב"היתר ערכות" של ב"ד הניל - כי אין בכוחם להתייר איסורים ח"ו.

ואשתו שהלכה נגדו בערכאות יש לה דין: "עובדת על דת משה וישראל" - ו"מרמת יודה בתורת מרעה"ה" - ו"מחלلت שם שמיים" - ו"מייקרת אלילים" - ו"מחרפת ומגדפת כלפי מעלה" רח"ל, וחובב גדול מוטל על כל מי שיש בכוחו להשפיע עלייה שתצא מן הערכאות, שיעשה כן במוקדם האפשרי, וברוך אשר יקיים את דברי התורה הזאת.

וע"ז באתי עה"ח בשם שאר חברי הביד"צ - סניף "שמרו משפט", יום ב' תצוה ו' אדר שנת תשס"ט לפ"ק

אגודת חברי ביד"צ
אברהם שמואל יהודו גנשטיינברג
ראב"ד בר"ץ סניף "שמרו משפט"

נ"ב: גם הורינו להבעל הניל, שה"פסק" שיצא מהרב גרינצוויג מא"י, שעלו לגרש את אשתו, הוא בטל וمبוטל כחרס הנשר, היה שכתב בפירוש שלא ביסס את דעתו על יסוד ה"הלכה" כלל, וממילא פשוט - ש"איסור" גמור רובץ על בעל: שלא לגרש את אשתו על יסוד ה"לחץ" שעי' חתימת שט"ב אצלו - מכח הל"ת דלפנ"ע לא תנתן מכשול, אדם אכן יגורשנה על סמך זה - אז יהיה הגט פסול ובטל מדין "גט מעושה", ויכhill ח"ו את אשתו ואת הנושא - באיסור החמור ד"אשת איש", וכדבריאנו באורך עם מקורות איתניים מדברי הפוסקים בשיעורי "קול בית דין" (שיעור 108), [וע"ע ספר היישר לר"ת (סוסי ע"ז), ע"ש], ואנו מזהירין בזה, שחלילה למשוח לחוץ עליו שיגרש את אשתו - על יסוד "פסק" הניל - או ע"י נתינת "היתר ערכות" להאשה רח"ל, דכל העשויה כן הוא חותא ומחייבת ורבה טמיון "ממזרים" בישראל, ונהי' מוכרחן לפרסום הדבר כ"ד הניל.

BEIS DIN TZEDEK
(Rabbinical Court)
ORCHOIS MISHPOT
148 Penn St.
Brooklyn N.Y. 11211
(718) 403-0160 Fax (718) 237-2497

נִתְדַּיְזָן
אֲוֹרֶחותָן
בְּרוּקְלִין נָוֵי-יָאָרָק

יום י' חודש אוקטובר שנת תשעג

ב' ס' ג'

השו בוה בדבר העוגן שנעשה עי ר' נמי לאשתו מותת
תהיי (לבית), אחרי שראינו את החומרות שנשלחו עי ביד
מכון לזרואה, וגם הפסיד שיצא עי הרוב שלט"א שחותמו אצלו שטיב שעיל
הבעל לנרש את אשתו, עיב מהחיב בעל לקיים דרביהם ולהזניר אשתו עי
גיא, וגם שלחנו להבעל הוראת ביד, וודין לא נעשה דבר.
עיב חוויז הביב' שמאזות וחויבא רפיא לאבל מושבכלתו לעזר לח ולעשות
כל מה שיבול לחתור אותה מבכלו העוגן, ומורתה לבקשת זכויותיהMRI
ובדיןיהם בכל אונן שיכלה.

רעיון באנטרכטיקה מוביל ביום חמיל

חַיִם אֶתְרֹכָאֵל – בְּנֵי